

Vil·la del veïnat del Sant Crist

Cabrils

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat del Sant Crist

Coordenades:

Latitud: 41.51554
Longitud: 2.38246
UTM Est (X): 448471
UTM Nord (Y): 4596174

Classificació

Número de fitxa 08030 - 17
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Romà
Segle IIaC-VdC
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Destruint.
Protecció Inexistent
Número inventari Si (CC.AA)Núm.21
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 32907DF4986S
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 31/08/2005 - 02:00

Descripció

Vil·la d'època romana que segons Prevosti (1981) tenia 100 m d'extensió. Es van descobrir paviments d'opus signinum, tessellatum i sectile. Pareds orientades S-SE a N-NO; tallades per una paret en sentit SO-NE, d'1,25 m d'amplada. Les habitacions 1 a 7 es veien a ran de paviment. Les habitacions 9, 10 i 11 estaven arrasades fins els fonaments. L'habitació núm. 4 tenia un paviment d'opus signinum. Enmig hi havia un àmbit rectangular emmarcat amb pedres desiguals retocades, ben escairades, semblaven aprofitades d'una obra anterior. L'autora no creu que fos un impluvium. La núm. 8 sembla ser un pati on s'observava uns 9 metres d'una conducció feta de rajoleria i recoberta de morter. Això s'interpreta com l'existència d'unes termes properes, possiblement a l'habitació 15, que té una exedra semicircular en un dels seus extrems. L'habitació 16 conservava restes de pintura blanca i vermella i s'interpreta com el possible apoditerium. L'habitació 17 estava pavimentada amb opus sectile: terra cuita, pissarra i marbre blanc formant un marc de dues filades amb una quadrícula en diagonal al centre. Les habitacions 12 i 13 tenien opus signinum. L'habitació 14 donava a un pati a través d'un pòrtic de 4 columnes de pedra granítica. Al davant hi havia un graó de pedres retocades. La núm. 18 tenia el terra de toves col·locades sobre un gruix de morter que reposava damunt el sauló anivellat. Les parets encara conservaven restes de pintura vermella, verda ocre, negra i blau clar. A 62 m de distància, en direcció S-SO, Ribas detectà més restes de parets i paviments d'opus signinum. Dels materials ceràmics descrits en destaquen la campaniana, sigil·lata aretina, marmorata, sud-gal·lica, hispànica, llànties, grisa emporitana, parets fines, una vora de morter amb la inscripció Q.V.I.E, àmfora (Pascual 1 amb la marca P.T.E), un pic de ferro, claus, fíbula de bronze, peces de marbre, vidres, ossos, petxines, cargols de mar i ostres.

Observacions:

A la Carta Arqueològica s'indiquen les mateixes coordenades per les fitxes 17, 18 i 21.

Història

Jaciment conegut des de 1947 i destruït l'any 1968 per la construcció de la C-32 (antiga A-19)

Bibliografia

- BONAMUSA, J. (1972). Descoberta de noves vil·les romanes a la comarca del Maresme. Cingles, núm. 11, pàg. 8.
- BURJACHS, Francesc i DEFAUS, Josep M. (1987). Inventari del patrimoni arqueològic de Catalunya. Cabriels (El Maresme). Barcelona. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Inèdit.
- CLARIANA i ROIG, Joan Francesc (2002). La vil·la romana del Sant Crist (El Maresme): interpretació i estudi dels materials recuperats en el curs de la seva destrucció. Laietania núm. 13. Museu de Mataró, pp. 107-157.
- MIRÓ, J. (1983). La producció d'àmfores al Maresme: una síntesi. Laietània, núm. 2-3. Museu Comarcal del Maresme - Mataró; pàg. 230.
- PASCUAL, R. (1977). Las ánforas de la Layetana; dins de Methodes classiques et methodes formelles dans l'etude des amphores, núm. 116-117. Roma (Col. De l'Ecole Française de Rome, 32); pàg. 64.
- PREVOSTI, Marta (1981). Cronologia i poblament a l'àrea rural d'Iluro. Mataró. Caixa d'Estalvis Laietana; pp. 158 -172.
- RIBAS, Marià (1975). El Maresme en els primers segles del cristianisme. Mataró; pp 67 i 68 i 132.
- RIBAS, Marià (1976). Les inevitables destruccions arqueològiques; dins Memòria de l'ADAHUB. Barcelona, pp. 9-17.
- RUESTES i BITRIÀ, Carme (2002). El poblament antic a la Laietània litoral (del Besòs a la Riera de

Caldes): l'aplicació d'un GIS (Sistema d'Informació Geogràfica) a l'estudi de la seva evolució i les seves relacions espacials. Tesi doctoral dirigida pel Dr. Josep Guitart i Duran. Universitat Autònoma de Barcelona. Facultat de Filosofia i Lletres. Inèdita.

